

považoval opravný prostriedok obžalovaného len za zmätočnú sťažnosť a vybavil ho ako tento opravný prostriedok užšieho obsahu, kdežto ho mal vybaviť správne ako odvolanie, teda ako opravný prostriedok širšieho obsahu, pripúšťajúci preskúmanie rozsudku súdu prvej stolice aj quoad factum a nie len z dôvodov zmätočnosti presne stanovených zákonom. Ponevác dôvodu zmätočnosti podľa § 384, č. 4 tr. p. treba dbať podľa § 384, odst. 5 tr. p. vždy z úradnej povinnosti, bol napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zrušený podľa § 34, odst. 1 por. nov. a § 404, odst. 1 tr. p. a vec vrátená odvolaciemu súdu s poukazom, aby ju znova prejednal, považujúc opravný prostriedok obžalovaného, podaný proti rozsudku súdu prvej stolice, za odvolanie.

Čís. 5648.

Náhradní porotcovia, pokiaľ nenastúpili na miesto riadnych porotcov, pod zmätočnosťou nesmú byť prítomní pri porade a hlasovaní porotcov.

(Rozh. zo dňa 24. júna 1936, Zm IV 133/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. K., obžalovanému zo zločinu vraždy atď., vyhovel zmätočnej sťažnosti obžalovaného a jeho obhájcu, uplatňovanej na základe § 384, čís. 5 tr. p., z tohoto dôvodu zmätočnosti zrušil rozsudok porotného súdu s hlavným porotným pojednávaním a uložil krajskému ako porotnému súdu, aby vo veci znova jednal a rozhodol.

Z d ô v o d o v :

Dôvod zmätočnosti podľa § 384, čís. 5 tr. p. uplatňujú obžalovaný a jeho obhájca preto, že náhradní porotcovia boli prítomní porade porotcov a ich hlasovaniu. Zmätočnej sťažnosti v tejto časti neľze odopreť oprávnenie.

Úradným záznamom porotného súdu zo dňa 16. januára 1936 má najvyšší súd potvrdené, že náhradní porotcovia zostali v miestnosti, kde sa radili a hlasovali hlavní porotcovia.

Členmi lavice porotcov v smysle rozlišovania podľa § 348 tr. p. sú oni porotcovia, ktorí počtom 12 boli vylosovaní podľa § 345 tr. p., kým náhradní porotcovia podľa § 346 tr. p. vylosovaní sa stávajú členmi lavice porotcov iba vtedy, keď podľa losovacieho poradia nastupujú na miesto niektorého člena porotného súdu.

V § 14 por. nov je stanovené, že pri porade porotcov a vynesení ich rozhodnutia môžu byť prítomní pod zmätočnosťou mimo porotcov len predseda súdu a zapisovateľ. Zákon týmto predpisuje uzavrenosť porady porotcov a zabezpečuje, aby hlasujúci porotcovia bez každého vlivu mohli vykonávať svoju povinnosť.

Z tohoto ustanovenia zákona vo srovnaní s cit. ustanovením §§ 345, 346 a 348 tr. por. bezpochybne plyní ďalej, že z prítomnosti pri porade a hlasovaní porotcov sú vylúčení aj náhradní porotcovia, pokiaľ niektorý z nich by nebol nastúpil namiesto riadneho porotcu.

Porušenie tohoto predpisu je podľa § 14 por. nov. zakázané pod následkom zmätočnosti a je tak dôvodom zmätočnosti podľa § 384, čís. 5 tr. p. Uplatňovanie tohoto zmätku je viazané na podmienku, naľkoľko podľa 3. odst. § 384 tr. p. nemôže byť uplatňovaný ani v neprospech, ani v prospech obžalovaného, je-li zrejmé, že toto formálne porušenie nemalo vlivu na rozsudok. V súdenom prípade tedy nemohol by byť uplatňovaný tento zmätok len vtedy, keď by sa vyskytly okolnosti, na základe ktorých by bolo bezpečne zistiteľné, že prítomnosť náhradných porotcov bola ľahostajná pre rozhodnutie porotcov a v dôsledku toho pre vynesenie rozsudku.

Podľa spomenutého úradného záznamu boli síce predsedom k porade a hlasovaniu pripustení len hlavní porotcovia, tým však nie je vylúčené, že už púha prítomnosť náhradných porotcov, ktorá práve je zákonom zakázaná, mala prípadne pri porade a hlasovaní vliv na rozhodnutie porotcov a tým aj na rozsudok. Neľze na základe tohoto záznamu ani inak s určitosťou tvrdiť, že je zrejmé, že takého vlivu prítomnosť tá nemala. Právom vytýkajú preto obžalovaný a jeho obhájca zmätok podľa § 384, čís. 5 tr. p., ktorého sa dopustil porotný súd tým, že nedodržel predpis § 14 por. nov., porušenie ktorého je zakázané pod následkom zmätočnosti.

Čís. 5649.

Prípacom uvedeným v § 11 tr. zák., v ktorých pominula trestnosť činu, rovná sa i prípad, keď obžalovaný úplne odpykal trest uložený mu cudzozemským súdom. V takom prípade možno však podľa § 15 tr. zák. zaviesť pokračovanie len tým cieľom, či hľadiac na spáchaný trestný čin má byť vymieraný vedľajší trest straty úradu a volebného práva do obcí.

(Rozh. zo dňa 24. júna 1936, Zm IV 410/36.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti V. P. pre zločin krádeže následkom opravného prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti, podaného generálnou prokuratúrou, vynesol rozsudok, ktorým uznal tento opravný prostriedok základným a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského súdu v Užhorode zo dňa 16. apríla 1936, č. j. Tk VI 528/34-36, bol porušený zákon v ustanoveniach §§ 11 a 15 tr. z.; podľa § 442 posl. odst. tr. p. najvyšší súd zrušil uvedený rozsudok vo výroku o treste hlavnom a uloženie tohoto pominul.

Dôvody:

Rozsudkom krajského súdu v Užhorode zo dňa 16. apríla 1936 bol obžalovaný V. P. uznaný vinným zločinom krádeže podľa §§ 333, 336, čís. 4 a 8 tr. z. Na základe § 49, odst. 2 tr. n. za použitia § 92 tr. z. bol mu vymieraný ako hlavní trest 15mesačný žalár a podľa § 341 tr. z. strata úradu a volebného práva do obcí na dobu 3 rokov. Podľa § 94